

Presse og Information

Den Europæiske Unions Ret
PRESSEMEDDELELSE NR. 22/22

Luxembourg den 2. februar 2022

Dom i sag T-399/19
Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Kommissionen
(Afvisning af klage)

Retten annullerer Kommissionens afgørelse om afvisning af den klage, der blev indgivet af en polsk grossist

Kommissionen har ikke overholdt de proceduremæssige rettigheder, som denne polske grossist havde i forbindelse med den procedure, der førte til vedtagelsen af denne afgørelse

Mellem 2011 og 2015 traf Europa-Kommissionen flere foranstaltninger henblik på at undersøge, hvorledes gasmarkederne i Central- og Østeuropa fungerer. I denne forbindelse indledte den en undersøgelse af Gazprom PJSC og af Gazprom export LLC (herefter samlet »Gazprom«) vedrørende gasforsyning i otte medlemsstater, dvs. Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen og Slovakiet (herefter »de berørte lande«).

Den 22. april 2015 sendte Kommissionen en klagepunktsmeddelelse ¹ til Gazprom, idet selskabet blev foreholdt, at det misbrugte sin dominerende stilling på de nationale engrosmarkeder for opstrømsgas i de berørte lande for at forhindre den frie bevægelighed af gas på disse markeder, hvilket er i strid med artikel 102 TEUF, der forbyder et sådant misbrug.

I klagepunktsmeddelelsen fandt Kommissionen nærmere bestemt, at Gazprom gjorde selskabets gasforsyninger i Bulgarien og Polen betinget af grossisters anskaffelse af visse forsikringer vedrørende gastransportinfrastrukturer. Disse forsikringer angik navnlig sagsøgerens, den polske grossist Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A., accept af Gazproms øgede kontrol med forvaltningen af investeringerne på den polske strækning af Yamal-gasrørledningen, en af de største gastransitrørledninger i Polen (herefter »Yamal-klagepunkterne«).

Ved afgørelse af 24. maj 2018 ² godkendte Kommissionen de endelige tilsagn, som blev afgivet af Gazprom, gjorde dem bindende og afsluttede den administrative procedure i denne sag.

Parallelt med denne procedure indgav sagsøgeren den 9. marts 2017 en klage over Gazproms misbrug, som i høj grad stemte overens med de betænkeligheder, der allerede var blevet fremsat i klagepunktsmeddelelsen. Denne klage omfattede argumenter om, at Gazprom i forbindelse med sagsøgerens forsyningsproblemer i 2009 og 2010 havde undergivet indgåelsen af en kontrakt om forsyning af yderligere gasmængder betingelser, som bl.a. havde til formål at øge Gazproms indflydelse på den polske strækning af Yamal-gasrørledningen (herefter »argumenterne vedrørende betingelserne på infrastrukturuområdet«). Disse sidstnævnte argumenter anfægtede til dels en praksis svarende til den, der er omhandlet i Yamal-klagepunkterne.

Den 23. januar 2018 meddelte Kommissionen skriftligt sagsøgeren, at den havde til hensigt at afvise klagen og opfordrede selskabet til at fremsætte bemærkninger inden for en frist på fire uger

¹ I henhold til artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7.4.2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til [artikel 101 TEUF og 102 TEUF] (EUT 2004, L 123, s. 18).

² Europa-Kommissionens afgørelse C(2018) 3106 final af 24.5.2018 om en procedure i henhold til artikel 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 54 i EØS-aftalen (Sag AT.39816 – Opstrømsgasforsyninger i Central- og Østeuropa) (EUT 2018, C 258, s. 6). Sagsøgeren anlagde sag med påstand om annullation af denne afgørelse, men Retten frifandt Kommissionen i dom af 2.2.2022, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo mod Kommissionen (Gazproms tilsagn), sag [T-616/18](#) (jf. ligeledes pressemeddelelse [nr. 21/22](#)).

(herefter »hensigtserklæringen om afvisning«. Ved afgørelse af 17. april 2019 (herefter »den anfægtede afgørelse«) ³ afviste Kommissionen den af sagsøgeren indgivne klage.

I forbindelse med dens undersøgelse af argumenterne sondrede Kommissionen mellem de argumenter i klagen, der svarede til de konkurrencemæssige betænkeligheder, som var omfattet af Gazproms tilsagn, og de andre argumenter, der var blevet fremført i denne klage – og for så vidt angår denne anden kategori af argumenter forkastede Kommissionen navnlig argumenterne vedrørende betingelserne på infrastrukturområdet.

Sagsøgeren anlagde sag med påstand om annullation af den anfægtede afgørelse og får medhold af Rettens Ottende Udvidede Afdeling.

Rettens bemærkninger

Retten undersøger for det første sagsøgerens klagepunkter om, at Kommissionen har tilsidesat selskabets ret til at blive hørt og modtage information i forbindelse med den administrative procedure, der var blevet indledt efter dets klage.

Retten bemærker i denne forbindelse indledningsvis, at artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 773/2004 fastsætter, at hvis Kommissionen mener, at der ikke på grundlag af de foreliggende oplysninger er tilstrækkeligt grundlag til at foretage sig yderligere i anledning af en klage, underretter den klageren om grundene hertil og fastsætter en frist for klagerens fremsættelse af skriftlige bemærkninger.

I den hensigtserklæring om afvisning, der blev fremsendt til sagsøgeren i medfør af denne bestemmelse, havde Kommissionen navnlig fundet, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag til at foretage en nærmere undersøgelse af argumenterne vedrørende betingelserne på infrastrukturområdet på grund af den begrænsede sandsynlighed for, at der kunne fastslås en tilsidesættelse af artikel 102 TEUF fra Gazproms side. Denne foreløbige konklusion hvilede på to begrundelser, nemlig for det første afgørelsen fra Urząd Regulacji Energetyki (den polske energireguleringsmyndighed), hvorved Gaz-System S.A., forvalteren af den polske strækning af Yamal-gasrørledningen, blev certificeret som uafhængig systemoperatør (herefter »afgørelsen om certificering«), og, for det andet, den »mellemstatslige sammenhæng« i forholdet mellem Republikken Polen og Den Russiske Føderation i gassektoren.

Selv om Kommissionen i den anfægtede afgørelse gentog henvisningen til afgørelsen om certificering som en begrundelse til støtte for dens konklusion med hensyn til den begrænsede sandsynlighed for, at der kunne fastslås en tilsidesættelse i forbindelse med argumenterne vedrørende betingelserne på infrastrukturområdet, indførte den heri tillige en henvisning til den såkaldte undtagelse for statslig aktion som en anden begrundelse.

Retten bemærker således, at undtagelsen for statslig aktion, der skal anvendes restriktivt, gør det muligt at udelukke en konkurrencebegrænsende adfærd fra anvendelsesområdet for artikel 101 TEUF og 102 TEUF, når denne adfærd pålægges virksomheder, der er berørt af en national lovgivning, af retlige rammer, som er tilvejebragt gennem denne lovgivning, eller af uimodståeligt pres udøvet af de nationale myndigheder.

Retten konstaterer imidlertid, at denne undtagelse ikke fremgik af de relevante betragtninger i hensigtserklæringen om afvisning, som gik forud for den anfægtede afgørelse. Henset til den særlige karakter af undtagelsen for statslig aktion, der er ansvarsfritagende, og til den omstændighed, at anvendelsen heraf i tilfælde af statslig tvang udøvet af et tredjeland ikke er anerkendt i retspraksis, burde Kommissionen i hensigtserklæringen om afvisning udtrykkeligt have meddelt sagsøgeren, at Kommissionens foreløbige vurdering hvilede på et tilfælde, hvor denne undtagelse muligvis fandt anvendelse, med henblik på at give selskabet mulighed for at blive hørt i denne forbindelse. Kommissionen kunne ifølge Retten ikke forvente, at sagsøgeren fik øje på denne implicite begrundelse i de forhold, der blev fremført i den nævnte erklæring.

---

³ Kommissionens afgørelse C(2019) 3003 final af 17.4.2019 vedrørende afvisning af en klage (sag AT.40497 – Polske gaspriser).

Ved at undlade at give disse oplysninger i hensigtserklæringen om afvisning tilsidesatte Kommissionen derfor sin oplysningspligt over for sagsøgeren i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 773/2004. I lyset af oplysningerne i sagsakterne finder Retten endvidere, at den anfægtede afgørelse i mangel af en sådan tilsidesættelse af forordning nr. 773/2004 kunne have haft et andet indhold for så vidt angår begrundelsen knyttet til den statslige aktion, således at denne tilsidesættelse kunne medføre, at denne afgørelse skulle annulleres.

Denne annullation var imidlertid kun begrundet på betingelse af, at den i den anfægtede afgørelse fremførte anden begrundelse knyttet til afgørelsen om certificering ikke støttede Kommissionens konklusion med hensyn til den begrænsede sandsynlighed for, at der kunne fastslås en tilsidesættelse fra Gazproms side i forbindelse med argumenterne vedrørende betingelserne på infrastrukturuområdet.

I denne forbindelse fastslår Retten dernæst for det første, at Kommissionen ikke kunne tillægge denne afgørelse om certificering afgørende betydning uden hensyntagen til, at det i denne afgørelses konklusion blev krævet, at driften af kompressorstationer på den polske strækning af Yamal-gasrørledningen, der blev forestået af et joint venture, der ejes af sagsøgeren og Gazprom, blev overført til Gaz-System, og uden at tage hensyn til omstændighederne omkring denne manglende overførsel.

For det andet bemærker Retten, at Kommissionen ved at henvise til konstateringerne og vurderingerne i afgørelsen om certificering vedrørende investeringerne på den polske strækning af Yamal-gasrørledningen reducerede de i klagen fremførte argumenter til blot at omhandle rækkevidden af de i klagepunktsmeddelelsen fremførte Yamal-klagepunkter, selv om den pågældende praksis var af en anden art og gik videre end udelukkende dette spørgsmål om investeringerne.

Retten finder derfor, at **Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at henvise til afgørelsen om certificering til støtte for dens konklusion med hensyn til den begrænsede sandsynlighed for, at der kunne fastslås en tilsidesættelse af artikel 102 TEUF fra Gazproms side i forbindelse med argumenterne vedrørende betingelserne på infrastrukturuområdet.**

Som følge af dette åbenbart urigtige skøn og af den forudgående konstatering af en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 773/2004 annullerer Retten den anfægtede afgørelse, for så vidt som Kommissionen har tilsidesat sin oplysningspligt over for sagsøgeren med hensyn til begrundelsen vedrørende undtagelsen for statslig aktion.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne.

BEMÆRKNING: Annullationsspørgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106